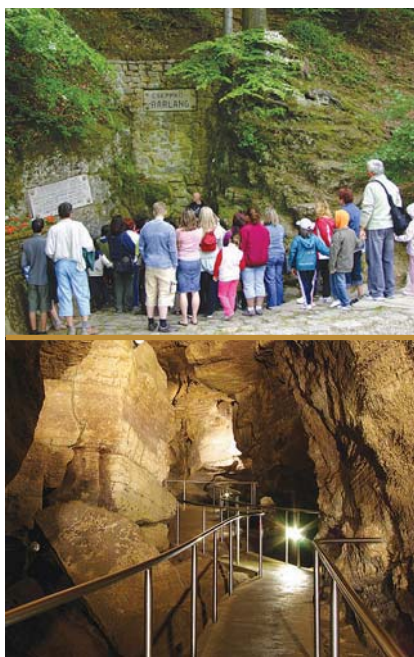

Hűsítő séta a Paplikában

Az Abaligeti-barlang Dél-Dunántúl leghosszabban kiépített, patakos barlangja. Bejárata a Bodó-hegy lábánál található. Legnagyobb része a karsztosodásra hajlamos triász-anizuszi szürke mészkőben képződött 240 millió évvel ezelőtt.

Mivel cseppkövekben viszonylag szegény, vonzerejét inkább a víz által kialakított kanyargós járatok, kőzetformák, kürtők, és a helyenként kiszakadt sziklatömbök adják. Levegőjének átlaghőmérséklete 12 °C körüli, a páratartalma átlagosan 97%-os. A barlangi vízfolyás, melyet Könny-pataknak neveznek, több mint 6 km² vízgyűjtőterülettel rendelkezik.

A népies elnevezés (Paplika) arra utal, hogy a falu egyik plébánosa, Riedl Antal „fedezte fel” 1758-ban, mikor is a barlang bejárati szakaszát pinceként használta. 1768-ban egy molnár – Mattenheim József – a patak vízfolyását követve beljebb is eljutott. 1819-ben Kölesy Vince elkészítette a barlang alaprajzát, és keresztmetszetét. A barlang élővilágából elsőként a barlangkedvelő denevéreket figyelték meg, majd fokozatosan más élőlények után is elkezdtek kutatni. Barlanglakó férgeket, puhatestűeket, rovarokat, ikerszelvényeseket, pókokat, rákokat is ta-

láttak. Mivel egyre nagyobb lett az érdeklődés a barlang iránt, így Chalupni János plébános megtervezte a barlang kiépítését, és 1884-ben járhatóvá tették a járatot a látogatók számára. Később zárhatóvá tették a bejáratot, és az érdeklődők már csak túravezetővel mehettek az üregrendszerbe.

1957-ben elektromos világítással látta el a barlang járatait. A kutatási munkáknak köszönhetően felfedeztek három oldalát is, melyek nem látogathatók. Ezzel együtt a járatrendszer mai teljes feltárt hossza 1750 méter, melyből 466 m tekinthető meg. Jelenlegi végpontja a főág vége felett elhelyezkedő Nagyterem,

melyet 1954-ben Vass Béla és Kevi László fedezett fel kutatótársaival. A Nagyterembe 81 lépcsőfok leküzdésével kapaszkodhatunk fel. Az idők folyamán a látványosabb termek, sziklák és cseppkőképződmények fantázianeveket kaptak.

Az 1980-as évek végére a barlang leromlott állapotba került. Előregedtek a járófelületek, a korlátok, a műszaki berendezések, és a nem megfelelő világítási technika miatt úgynevezett lámpaflóra alakult ki a kőzetek felületén. 1996-ban a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóság átvette a barlang kezelését, üzemeltetését, és nagyszabású felújításokat, átalakításokat végeztetett el. A felújított barlangot 2001-ben nyitották meg ismét a nagyközönség számára.

A barlang gyógyhatását az orvostudomány is igazolta, ennek köszönhetően 2000 szeptemberében gyógybarlanggá minősítették. A barlangot, és egyhektáros felszíni területét 1941-ben védetté, majd magát a barlangot 1982-ben fokozottan védetté nyilvánították. 2009 tavaszától a Nyugat-Mecsek Tájvédelmi Körzet része. A barlang a közeli Denevér Tanösvény első állomása is. Nagyobb esőzésekkor (mint az idei május-júniusi esőzések) hatalmas vízmennyiség önti el a barlangjáratokat, ilyenkor a barlangi túrák szünetelnek.

A túrák minden egész órákor indulnak, túravezetővel. Egy túra időtartama 45-50 perc.

KÉP ÉS SZÖVEG: GERGELY TIBOR

Nyitva tartás: március 15–október 15-ig 9–18 óráig, október 16–március 14-ig 10–15 óráig.
Minden nap. Csoportoknak előzetes bejelentkezés szükséges! Tel.: 72/498-766.
Belépőjegy: felnőtt: 950 Ft, diák/nyugdíjas: 750 Ft